

ДИНАМИКА В ПОСТВАКСИНАЛНИЯ ИМУНЕН ОТГОВОР КЪМ ПОЛИЗАХАРИДНИ АНТИГЕНИ

Спаска Лесичкова^{1,2}, Снежина Михайлова^{1,2}, Петя Янкова^{1,2}, Анастасия Михайлова¹,
Елисавета Наумова^{1,2}

¹Клиника по клинична имунология с банка за стволови клетки, УМБАЛ "Александровска" -София

²Катедра по клинична имунология, Медицински факултет, МУ- София

В световен мащаб инвазивните пневмококови заболявания (отит, пневмония, менингит, сепсис) причиняват над 800 000 смъртни случая годишно при деца под 5 г. възраст. Разработването на пневмококови ваксини започва през 1911 г. като последните ваксини разчитат на капсулирани полизахаридни антигени за предизвикване на серотип-специфичен имунен отговор. Напредъкът в технологиите позволи оценка на нарастващия брой свързани с ваксината имунни параметри и породиха нови въпроси, касаещи дефиниране на оптималните маркери за оценка и връзката им с ваксина-индуцираната защита. **Целта** на проучването е да се оцени Т- независимия отговор към полизахаридни (*S. pneumoniae* и *H.influenzae*) антигени в различни възрастови групи от българската популация и да се потърси корелация между имунизационния статус и клиничната симптоматика. В проучването са включени 210 лица, разделени в пет възрастови групи: 0-3г., 4-5г., 6-11г., 12-16г., 17-50г., съобразени с имунизациите извършени по имунизационния календар на Р.България. Ваксиналният отговор беше определен чрез измерване концентрацията на специфични ИгГ и ИгГ2 антитела с помощта на търговски ELISA китове. **Резултатите** показват възрастова динамика в протективните титри на специфичните антитела към полизахаридни антигени. В малките възрастови групи има по-слаб протективен титър към капсулирани пневмококови полизахаридни антигени от ИгГ и ИгГ2 субтип. Отговорът към полизахаридни антигени се повишава с възрастта, особено този свързан с ИгГ2 субклас. При възрастните отговорът към пневмококови антигени нараства, вероятно свързано с естествения имунен отговор към серотипове в околната среда. Анализирайки анамнестичните данни за честота на инфекции и други оплаквания, беше установено, че при малките възрастови групи процентът на недостатъчно защитени и за двата антигена е по-висок сред често боледуващите лица.

В заключение: Резултатите от това първо по рода си изследване за българската популация предоставят съществена информация за нивото на протекция срещу ваксинални полизахаридни антигени и позволяват отдиференциране на лицата суспектни за имунен дефицит. В допълнение получената информация може да послужи за персонализирана ваксинална програма при рискови групи от населението.

Благодарности: Настоящото проучване е подпомогнато от проект Д- 99/23.04.2019 от конкурса „ГРАНТ-2019" на МУ-София

Адрес за кореспонденция:
Д-р Спаска Стойнева Лесичкова
УМБАЛ Александровска „Клиника по клинична имунология"
Гр.София ПК-1431
Тел- 0878138695
Email: s_lesichkova@abv.bg